

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. An est peccatum ponere actionem, ex qua prævidetur secutura
pollutio, vel delectatio venerea?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

quod ex objecto suo malum est. Affirmant alii cum S. Antonin. 2. p. tit. 6. c. 5. ubi ait: *appetere habere pollutionem propter alleviationem naturæ tantum sine peccato, id est, sine hoc, quod det operam, sed viâ naturali, non est peccatum.* Ratio, quam affert Sanchez, est, quia talis pollutio non procurata, sed viâ naturali proveniens, nullatenus est actus hominis, nec ejus voluntati subiectus, sed actus quidam, & evacuatio naturalis, sicut sudor. Sicut de homicidio, & fornicatione, quæ non sunt actus naturales, sed suapte naturâ liberi, & hominis voluntati subiecti.

Item controversia est utrum liceat de pollutione in somno inculpabiliter eveniente gaudere, præcisè ob levamen naturæ, & salutem corporis. Quamvis consentiant omnes licitum esse gaudere de bono effectu illo ex ea orto. S. Thom. in 4. dist. 9. a. 4. q. 1. ad 5. de pollutione nocturna, & inculpabili ait: *Si autem placeat ut natura exoneratio, vel alleviatio, peccatum non creditur.*

Q. 5. *An est peccatum ponere actionem, ex qua prævidetur secutura pollutio, vel delectatio venerea?*

Resp. I. Est mortale ponere sine urgenti necessitate actionem, ex qua tanquam causa propinquâ prævidetur secutura pollutio, vel

vel delectatio venerea, quamvis neutra aliunde intendatur, imò adsit propositum illos motus comprimendi, cum insurgent. Quia 1. Lex naturalis obligans ad non procurandam pollutionem, & delectationem veneream, simul obligat graviter ad vitandas, & auferendas causas horum motuum proximè excitativas, & per se in illos notabiliter influentes, ubi abest necessitas tales causas honestans. 2. Meritò effectus censetur voluntarius, & imputatur ponenti causam propinquam sine necessitate eam cohonestante. Hinc graviter teneris ejusmodi actionem inchoatam deferere statim ob insurgentem pollutionem, vel delectationem veneream: nam si pergas in illa actione, effectus secutus censetur in illa volitus, volitio enim continuandi causam est virtualiter, & moraliter volitio effectûs. *Lessius, Valentia.*

Causæ autem, seu dispositiones propinquæ horum motuum excitativæ, sunt actiones, quæ per se sunt turpes, & natæ excitare motus venereos, aut turpitudinis speciem habent, nisi propriæ, vel alienæ necessitatis titulo honestentur, ut aspectus, & tactus partium pudendarum proprii, vel alieni corporis, præsertim diversi sexûs; lectio, auditio, locutio rerum valde obscœnarum, & ad libidinem allicientium, quamvis ex sola curiositate fiat.

Dixi, *sine necessitate*, nam aspectus, &

contactus partium pudendarum alterius corporis ob necessitatem medendi, non est peccatum secluso affectu pravo, & periculo consensûs in delectationem veneream. Nam in tali casu pollutio secuta non censetur voluntaria in causa, sed solum permixta; quia adest justa ratio ponendi causam illam, & prosequenti jus suum non imputatur effectus præter intentionem secutus. Neque enim tenemur motus illos naturales, & per se involuntarios impedire, cum adest justa causa non impediendi, & abest consensûs periculum. Sic Chirurgus exercens suam artem circa mulierem, non peccat, etsi prævideat pollutionem inde secuturam, modò absit periculum consensûs in delectationem.

Resp. II. Ex communi: non est mortale contra castitatem ponere actionem, ex qua tanquam causa, seu dispositione remota, & per accidens prævidetur secutura pollutio, vel delectatio venerea, modò neutra intendatur, & absit periculum consensûs in delectationem veneream. Quia i. cum illi motus facillimè, & frequenter insurgant naturaliter, in æstimatione prudenti non censentur sufficienter voluntarii in causa remota, ut imputentur illam ponenti ex alio fine; sed à sola natura corrupta oriri censentur: alioqui enim homo teneretur abstinere à multis actionibus licitis, ac necessariis, ne illos motus experiretur.

retur.

retur. Nec causæ illæ remotæ censentur moraliter illorum causæ; nec in illas consentiens censetur velle talem effectum propter summam facilitatem, qua illi motus excitantur ex naturæ corruptione. 2. Quia jus suum prosequenti non imputatur effectus per accidens, & præter intentionem secutus.

Sanchez tamen *ex communi* docet tales causas sine justa causa ponere esse veniale etiam contra castitatem: quia aliquantum adversatur castitati, quòd sine utilitate honesta cogente ponatur causa remota, & per accidens motuum castitati inimicorum, & ad malum incitantium.

Causæ autem remotæ, & per accidens horum motuum sunt eæ, quæ nec sunt per se turpes, nec ad luxuriam, sed ad alios fines licitos per se ordinantur, nec turpitudinis speciem habent; sed vel per se honestæ sunt, ut auditio confessionum; vel indifferentes, ut equitatio, esus calidorum, studium Medicinæ, & Casuum conscientiæ, medicamenta, &c. Quare hæc accedente honesta, & utili causa, & secluso periculo consensus, sunt licita, quamvis præter intentionem ex iis sequatur pollutio, vel delectatio venerea. Nam tunc illi motus censentur solum permisi, non voliti, eò quòd nulla sit obligatio relinquendi opus honestum, & utile propter motum inordinatum, & indeliberatum occasione illius

illius ex naturæ corruptione , præter intentionem , & seclulo periculo consensûs exsurgentem.

Quòd si esset periculum probabile consentiendi in delectationem veneream, (ut si pluries quis in tali occasione consenserit) tunc is, ex communi, tenetur ab illa actione, quantumvis honesta, & utili, v. g. audicione confessionum abstinere: nam non licet se probabili peccandi periculo exponere.

Q. 6. An est semper peccatum non expellere cogitationes de rebus venereis, sed in illis immorari?

Resp. Qui immoratur cum plena advertentia in cognitione de rebus venereis, si adsit delectatio venerea, quæ non reprimatur, vel periculum consensûs in illam, aut in rem cogitatum, peccat mortaliter ratione talis delectationis, vel periculi: venialiter verò, si advertentia sit solum imperfecta, ac semi-plena, qualis est in semi-dormiente. Qui autem de talibus rebus cogitat ex justa, & honesta causa, v. g. ut tales res melius discernat ad confessarii, vel medici munus rectè obeundum, non peccat seclulo periculo consensûs in rem cogitatum, & delectationem: quia talis cogitatio non est mala, neque in se, neque in effectu, aut ratione periculi. Erit autem

tem